

Kunta: KERIMÄKI
Nimi: Lampsunniemi

Kylä: Ruokojärvi
Inv.nro:

Mj.tyyppi: asuinpaikka
Ajoitus: kivistä

Luokka: 1

Kartta: 4211 08 Koordinaatit: Paikka
X: 6871 96 Y: 4447 56 Z: 86.0 Z2: 88.0

Kunto: 2 (1=hyvä, 7=tuhoutunut) Uhanalaisuus: 2 (1=ei, 3=on)

Löytöjä äestysvaoista hakkuualueelta, myös ehjää aluetta.
Melko tasaista hiekka-hiekkamoreenikangasta törmän päällä.

Tutkija: Lehtinen Leena
Tutkija: Bilund Antti

tarkastus vv/kk 1993
tarkastus vv/kk 1997 / 9

Löydöt:

- KM 30566: 1 SAVIASTIANPALOJA, 6 kpl, 11.4 g, Sekoitteena
enimmäkseen hienojakoista asbestia, enimmäkseen
kuituina, ehkä kiillettä-talkkia. Osassa
hiekkaa, asbestia vähän. Painannekoristelua,
ainakin kampa(?)leimavyöh. Useita astioita?
- KM 30566: 2 SAVIASTIANPALOJA, 12 kpl, 17.5 g, Sekoitteena on
asbestia, joissakin paloissa runsaasti ja karkei-
na kuituina, toisissa vähän ja hienojakoisena.
Joissakin paloissa on karkeatekoisia,
epämääräisen muotoisia painanteita.

Paikka sijaitsee Kerimäen kirkolta 14.5 km länteen, Louhen kalkkitehtaalta 1,9 km luoteeseen, Ala-Kieluu-järven pohjoisrannalla, 0,2 km järvestä laskevan Välijoen niskalta länsiluoteeseen.

Lehtinen 1995:

Paikan ilmoitti 14.9.1993 Savonlinnan maakuntamuseoon maanmittausteknikko Jari Turtiainen Savonlinnasta. Hän oli aiemmin samana vuonna löytänyt tästä paikasta 1.2 km länteen Seppäkapeen asuinpaikan ja edelleen päättänyt tutkia Lampsunkankaan kaava-alueita. Tuolloin hän oli koekuopittanut systemaattisesti Ala-Kieluun pohjoisranta. Lampsunniemen eteläosasta, parikymmentä metriä rannasta pohjoiseen hän oli löytänyt nokikerroksen 20 cm syvyydestä ja niiden vierestä kaksi kvartsi-iskosta.

Tarkastin paikan Turtiaisen opastuksella syksyllä 1993. Tuolloin avasimme hänen tekemänsä koekuoppaa ja totesin Turtiaisen arvion todennäköisesksti. Kvartsi-iskokset olivat "aitoja" ja palautin ne Turtiaiselle. Enempää ei koekuoppia tehty.

Paikalle on suunnitteilla rantakaavoitus mutta Turtiaisen mukaan ko. alue jätetään rakentamatta. Alueen tarkka laajuus on selvittämättä. Lampsunkankaalle on vedetty 1990-luvun alussa maantietä, joita ei ole merkitty uusimpaan peruskarttaan.

Bilund 1998:

Kävin paikalla marjanpoimintamatkalla syyskuussa 1997. Tilanne on Lehtisen käynnin jälkeen muuttunut siten, että metsä on löytöpaikan pohjois-itäpuoliselta alueelta hakattu ja aukea äestetty. Havaintomahdollisuudet olivat siten paljon aikaisempaa paremmat.

Asuinpaikkaan viittaavia löytöjä oli havaittavissa noin 50 m pituisella alueella hakkuualueen lounais-reunalla. Tämä alue on jokseenkin tasaista hiekkamaata etelälounaaseen eli rannalle laskevan rinteön reunan päällä, arviolta tasolla 86-87 mmpy. Läntisimmät löydöt olivat aivan tasamaan reunalla, luoteessa olevan, tason 92,5 mmpy yläpuolelle nousevan jyrkähkön rinteön juurella ($x = 687095$, $y = 444754$, katso karttaliite). Siellä oli muutamissa laitimmaisissa äestysvaoissa palanutta luuta (ei otettu talteen), paikoin melko runsaastikin. Tämän alueen kaakkoispuolella on tasanteen reunassa noin 10 m läpimittainen ja vajaan metrin syvyinen, rantaan päin aukeava notkelma. Sitä voisi jopa epäillä jonkinlaiseksi asumuspainanteeksi, mutta todennäköisemmin se on kuitenkin luonnonmuodostuma. Sen järven puoleisella reunalla ei ole vallia tai muuta rajoittavaa rakennetta, eikä sen poikki kulkevissa äestysvaoissa näkynyt löytöjä. Painanteen itäpuolella, jopa 15 m päässä sen koillisestä eli 20 m päässä tasamaan reunasta, oli paikoin keramiikkaa (KM 30566:2). Kaakossa löytöjä, lähinnä keramiikkaa, oli vain lähempänä tasamaan reunaa, 5-10 m päässä siitä (KM 30566:1). Viimeiset löydöt olivat noin 30 m päässä notkelmasta kaakkoon ($x = 687192$, $y = 444757$), idässä olevan harjanteen (87,5 mmpy) länsipään kohdalla.

Äestys on vaurioittanut hakkuualueella olevaa asuinpaikkaa, mutta ei todennäköisesti kovin pahasti, sillä se ei ulotu syvälle mineraalimaahan. Lisäksi hakkuualue ja äestys eivät ulotu tasamaan reunaan asti kuin todetun löytöalueen länsilaidalla. Notkelmasta itään hakkuualueen reuna etääntyy järveen laskevan rinteön reunasta, joten ehjää asuinpaikkaa on hyvin todennäköisesti jäljellä rinteön reunan ja hakkuualueen reunan välissä (tällä alueella kaikki löydöt olivat laitimmaisissa äestysvaoissa, korkeintaan muutaman metrin päässä hakkuun reunasta). Kauempana kaakossa järveen laskeva rinne ja sen päällä oleva tasanne jatkuvat metsän puolella samanlaisina ja siis asuinpaikaksi hyvin sopivana useita kymmeniä metrejä.

Asuinpaikkaa ei voi tarkasti ajoittaa tähän astisten löytöjen perusteella. Suurin osa löydöistä on koostumukseltaan vaihtelevaa, lähinnä kuitenkin kivikautiselta vaikuttavaa asbestikeramiikkaa. Yllättävää kyllä, vuonna 1997 paikalla ei näkynyt kvartsi-iskoksia, vaikka löytöjä muuten oli melko runsaasti. Rannansiirtyminenkään ei selvennä paikan ajoitusta. Löytöalue on jokseenkin Suur-Saimaan ylimmän rannan tasossa (ylä- tai alapuolella, rantamuodostumat ovat paikalla melko epämääräisiä, eikä SS-ranta erotu varmasti). Ala-Kieluu on kuroutunut erilliseksi järveksi jo Vuoksen syntyessä tai heti sen jälkeen. Ranta on sen jälkeen pysynyt nykyisellä paikallaan, joten paikka on ollut koko ajan asuinpaikaksi sopiva.

Turku 15.1.1998

Antti Bilund

Antti Bilund

KERIMÄKI Ruokojärvi Lampsunniemi
kivikautinen asuinpaikka
x= 6871 96 y= 4447 56 z= 87-88

Pk 4211 08 MAKKOLA 1975

1:20000

